

a rosomnymi potajik sy, a sy so tym nezrosomnym sjewik.

Tajke Sstowa nedyrbja so tak srosemicz, jako by na Bohy lezato, a jako by won njechaf kojdemu to Posnacze swojeho Evangeliona popsheczi. Pschetoz won je jedyn Boh, kotryz chze, so by kojdy sbozny byt. Njedawa tehdla swojeho Ssynka niz temu same-mu, niz tannemu wozebje, ale zykemu Sswjetej. Jana 3. pschetoz. Tak je Boh ton Sswjet lubowat. Won dawawa to Prjedowanje wot swojeho Ssyna niz jeno wtem Mjeszi, aby wdruhim, we Kutezi: Ale sjaunje a na zym Sswjeczi prjedowacz, so dyrbi kojdy widzicz, so won rad chze, so by je kojdy hohrjewsaf, wjerit, a sbozny byt.

Ale shto je? Shto je mudre a rosomne, wulke a mozne na Sswjeczi, to sazpi to Evangelion; a jemu so ida, jako by jeho netrebato. Wozebje pak, shto so sru srujeczi Ludzjo, czi nemoza czerpicz, so by shtu jich Sstutki a Sastuzbu sazpit, a jeno tu Nladu, kotraz psches Krystusa pschindze, kwalik. Tajku Newjeru, Nedzak, a Sastaklosz nemoze Boh czerpicz; a nochze tehdla nikoho sWozami ktemu czannycz. Shtuz je nochze hohrjewsaf, ale chze mudrischi a rosomnischy bydz, dnyli Boze Sstowo, tehdla won pushezi a kebi mykli, njech spytta, shto budze se swojej Sswjatoszju moz dokonycz. A stanje so tehdla, czim bolje tajny Ludzjo swojej Mudrosz poskuchaju, czim dalje pschindu woni wot Evangeliona.

To, praji Krystus, je prawje a derje czinene. Wotze, ja teze nad tem kwalu: To je prawje nad nich. Nochzedza woni psches twoje Meno a Nladu sbozni bydz, da njech woni we czertowem Mesi ni slich Mudroszju a Wustaczom k He li du. Tu nichto druheho nedzerzi.

Teisch tych samych dla, kotriz su kudzi, hubeni a czwjelowani Ludzjo na Sswjeczi, a so Bohu sWutrobu sa to dzakujia (dokelz tolla hewak zaneho Troshta na Sswjeczi nimaju,) so maju tolla Boze Sstowo, dny hewak niczo druhe nimaju, a so moza to samo klyschecz. Teisch tych samych dla, praji Krystus, dzakuju ja so Tebi, a kwalu tebe, luby Wotze, so jich we Wjeri Dzen jako Dzen dasch pschiberacz, a we Posnaczu twojeje Nady posklynsch, wjeszischich, a we Luboszi kshemu dobremu sloschnischich sczinisch.

Tak wuczi nas to samo Dzakowanje wozebne tak welje: Shtuz chze swojej hegen Sswjatoszi, Fromnoszi, Mozny aby druhim wjericz, a Boze Sstowo sazpjecz, ton dyrbi Dzen jako Dzen czim dljeje, czim bolje wot Boha a jeho Sstowa preicz pschindz. Sako pak, temu kiz je klynschi, sWutrobu hohrjew bere, a wo nje prosy, so by Plody pola njeho pschinekto, temu chze Boh Dzen jako Dzen czim dljeje, czim wjazny zosnowanja a duchomnych Darow dacz. To czini Boh, a je derje a prawje czinene. Tehdla nedyrbi so nichto nad tem pohorschicz, ale Boha sa to so dzakowacz, a kwalicz, kaz Krystus tudy czini.

Zalo